

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 1452/05
30.11.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Стојана Јокића, председника већа, Николе Станојевића, Михаила Рулића, Слободана Спасића и мр Љубице Јеремић, чланова већа, у парници тужиоца АА, кога заступа ББ, адвокат, против туженог "ВВ", ради предаје ствари, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Окружног суда у Панчеву Гж.број 2890/04 од 11.2.2005. године, у седници већа одржаној 30.11.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Окружног суда у Панчеву Гж.број 2890/04 од 11.2.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Панчеву П. број 395/04 од 21.10.2004. године одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезе да му на име неоснованог обогаћења у 1998. години испоручи 249,28 тона кукурузних брикета.

Решавајући о жалби тужиоца изјављеној против те пресуде Окружни суд у Панчеву је пресудом Гж. 2890/04 од 11.2.2005. године одбио жалбу тужиоца као неосновану и првостепену пресуду потврдио.

Против те пресуде Окружног суда у Панчеву тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 386. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У проведеном поступку нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 11. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни битних повреда из члана 354. став 2. тачка 14. ЗПП на које се указује у ревизији, јер су нижестепени судови о свим одлучним чињеницама релевантним за правилну одлуку у овој парници дали довољно јасне, потпуне и правилне разлоге сагласне стању у списима и резултату изведених доказа, а нема ни других недостатака због којих се побијана пресуда не би могла правилно и законито испитати.

Разлози ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани. Према утврђеном чињеничном стању, крајем септембра месеца 1998. године постигнут је усмени споразум између тужиоца и тадашњег директора туженог ГГ, да тужени својом механизацијом изврши силажу кукуруза на парцелама тужиоца површине 32 катастарских јутара и од тога направи брикете, а затим по наплати својих трошкова за рад и производњу брикета, разлику у брикетима преда тужиоцу. У смислу наведеног споразума тужени је са својом механизацијом и радном снагом радио на силажи и брикетирању кукуруза са наведених парцела тужиоца непрекидно од 24.9.1998. до 1.10.1998. године, али како је та година била сушна и проглашена за елементарну непогоду у општини где се парцеле налазе, произведено је укупно 36.370 кг. кукурузних брикета односно 36,37 тона, чија вредност не покрива трошкове силаже и брикетирања кукуруза. Количина произведених брикета са парцела тужилаца утврђена је на основу налога за примање, који је тужени сачинио и за произведени брикет који се налази у његовом магацину кукурузне биљке рода 1998. године. Исказима сведока радника туженика, који су радили на брикетирању кукуруза, утврђено је да је једино брикетирани кукуруз тужиоца смештен у магацин код туженог и да другог кукуруза није било у том магацину. Налазом судског вештака пољопривредне струке ДД утврђено је да је тужени имао трошкове у производњи кукурузних брикета прерачунато у кукурузне брикете 156,72 тоне.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, које се према члану 385. став 3. ЗПП ревизијом не може побијати, нижестепени судови су правилно закључили да је тужбени захтев неоснован. Наиме, у овом случају је између странака закључен усмени уговор о делу у смислу члана 600. Закона о облигационим односима, по коме се тужени обавезао као предузимач, односно извођач радова да са парцела тужиоца скине зелену масу ради производње кукурузних брикета, с тим да по одбитку својих трошкова производње вишак произведених кукурузних брикета преда тужиоцу. Како су у овом случају трошкови производње били већи од вредности произведених брикета, то тужени није у обавези да тужиоцу преда ништа од произведене количине кукурузних брикета, па су нижестепени судови правилно применили материјално право када су тужбени захтев одбили као неоснован.

Неосновано се у ревизији тужиоца истиче да су нижестепени судови учинили битну повреду одредаба

парничног поступка што није извршено допунско вештачење од стране вештака ЋЋ и ЕЕ, обзиром да су њихови налази међусобно супротни, јер су налази наведених вештака ирелевантни обзиром да се нижестепене пресуде не заснивају на њиховим налазима. Нижестепени судови су прихватили налаз судског вештака ДД у погледу трошкова производње кукурузних брикета од стране туженог, који су износили 156.002 тоне, и тужилац таквом налазу није приговорио. У погледу преосталог дела налаза истог вештака који се односи на утврђену количину произведених кукурузних брикета са парцела тужиоца нижестепени судови с правом нису прихватили, јер су произведену количину тих брикета утврдили на основу налога за примање у магацин тужиоца, потврђену исказима сведока радника туженог који су радили на брикетирању тог кукуруза. Стога и није било потребно да се изводи усаглашавање налаза вештака ЋЋ и ЕЕ односно да се врши допунско вештачење од стране вештака ДД, како се то у ревизији тужиоца указује.

Са напред изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 393. ЗПП одлучио као у изреци пресуде.

Председник већа – судија

Стојан Јокић, с.р.

За тачност отправка

ОК